

[Ole Vig Jensen]

budskab gik mere på, at når vi fremover kan give råd og vejledning til lærerne og skolerne, må vi sikre, at undervisningen tilrettelægges således, at de kreative, praktiske og musiske elementer virkelig får en plads i hele skoleforløbet i alle klasserne, ikke bare som enkeltstående fag. Hvis vi ville styrke fagene yderligere, hvad man kunne have meget sympati for, kan vi jo ikke få plads til det på skoleskemaet, sådan er det jo.

Så er der den del af forslaget, der går på, at skolen skal være skolen for alle børn. Det lyder måske lidt for selvfølgeligt og kan let blive en floskel, men det er jo ingenlunde tilfældet, selv om ministeren måske har opfattet det sådan. Der ligger heri en stærkere forpligtelse til at sørge for, at skolens svagere elever – og det er jo ikke mindst dem, som er mindre motiverede for den boglige skole – får nogle flere muligheder. Vi skal i højere grad, og jeg vil endda sige fuldt ud, respektere de evner og talenter, som denne gruppe børn møder frem med i skolen. Frem til i dag har de ikke fået de udfordringer, som de faktisk har krav på, men når de får dem, kan de i virkeligheden gennemgå en udvikling, som bliver til stor gavn for dem, både i øjeblikket og i deres senere voksertilværelse.

Jeg var også glad for ministerens tilkendegivelse omkring et initiativ, som jeg tidligere har taget for den gruppe elever, der har forladt folkeskolen, men har fået nogle muligheder i form af efterskoleophold og andre lignende tilbud. Det er den gruppe, vi kalder de sent udviklede, og jeg håber, at vi måske på et senere tidspunkt kan skabe endnu bedre muligheder for dem.

Så er der spørgsmålet om prøver og karakterer. Her var ministeren helt indstillet på, at vi skal søge at udvikle interne prøver, hvor vi giver både eleverne, forældrene og lærerne muligheder for bedre at følge med og afprøve, hvor langt man er kommet, om man når skolens mål og de mål, man i øvrigt selv har sat sig. Ministeren var særlig glad for, at vi i det radikale forslag også sagde, at der skulle være mulighed for at aflægge en afsluttende prøve, hvis eleverne ønsker det. Men jeg vil gerne føje til, for at det ikke skal misforstås – og det har jo også forbindelse med den konference, der snart skal komme, som ministeren annoncerede i dag – at vi også skal overveje at tilrettelæg-

ge nye prøveformer, der i højere grad har tilknytning til skolens daglige undervisning og ikke mindst giver mulighed for, at man undervejs kan prøve sig selv af og gøre sit standpunkt bedre, når det er ønskeligt og nødvendigt.

Når jeg i dag er meget skeptisk over for og nærmest imod de afsluttende prøver, skyldes det, at det er for sent at forbedre sit standpunkt, når man opdager, at det er gået dårligt. Vi må finde veje til at give de muligheder på et tidligere tidspunkt, og derfor har jeg forventninger om, at vi får udbytte af den konference – eller måske endda flere – som skal afholdes i den kommende tid.

Det bliver ikke muligt at svare på det hele, hverken til ministeren eller ordførerne, så jeg springer til spørgsmålet om skolebiblioteker, som vi har lagt nogen vægt på, og som SF lægger mindst lige så megen vægt på, og det er jo godt. Ministeren er ikke uenig, men taler i stedet om skolebiblioteksfunktionen. Det har jeg ikke noget imod i den forstand, at hvis det er hensigtsmæssigt og praktisk muligt at organisere biblioteksvirksomheden på folke- og skolebibliotekerne i en enhed, der tilgodeser formålene på begge områder, er det helt i orden. Jeg har set adskillige gode fællesbiblioteker, især når de lå på skolen, må jeg tilføje. Men jeg tror, at skolebiblioteksfunktionen kun kan løses tilfredsstillende i den fremtidens skole, som vi ser for os, hvis den rent fysisk hører hjemme på skolen, men dér skal folkebiblioteket selvfølgelig være hjertelig velkommen, som det allerede kendes adskillige steder.

Klassens time omtalte ministeren også, og vi er for så vidt ikke uenige i, at formålet med klassens time synes ikke at være opfyldt, sådan som vi vel havde forestillinger og forventninger om. Men ideerne og intentionerne bag indførelsen af klassens time er jo stadig gældende, og derfor tror jeg, at hvis vi kunne blive enige om at afskaffe klassens time i den nuværende form, men bevare tiden i tilknytning til en styrket klasselærerfunktion, kan vi nå noget mere og bruge ressourcerne bedre. Vi kan måske endda ad den vej også hente ressourcer til en særlig indsats på andre områder, det vil jeg ikke være afvisende overfor.

Og så vil jeg gå over til at svare ordførerne. Jeg har allerede nævnt, at fru Pernille Forchhammer var meget positiv, og det vil jeg gerne